

ATELIÉR TRÁM

Dvacet let výtvarného oboru Základní umělecké školy v Krnově

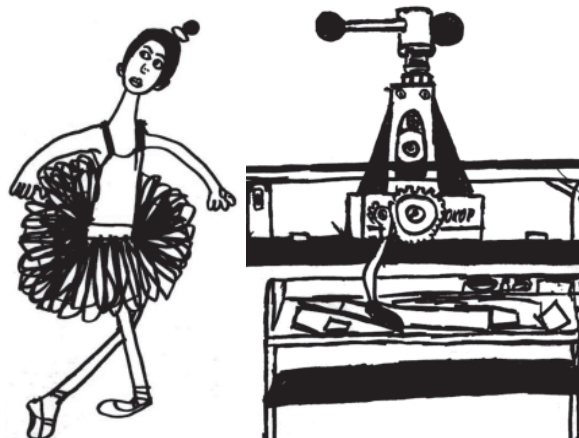
(1994) (2014)

ATELIĖR TRĀM

ateliér trám

Ateliér Trám /1994-2014/
sborník k dvacátému výročí
obnovení výtvarného oboru
Základní umělecké školy v Krnově
Sborník uspořádal: *Ladislav Steiningger*
Grafická úprava: *Svatoslav Böhm*
Ilustrace: práce žáků výtvarného oboru
ZUŠ Krnov

vyučující: *Mgr. Ivana Steininggerová,*
PaedDr. Ladislav Steiningger
Fotografie: Ivana Steininggerová,
Ladislav Steiningger, Jiří Klimenko
Sborník vydala: ZUŠ Krnov
za finanční podpory Města Krnova
Náklad: 250 výtisků
Sazba, tisk: RETIS GROUP s.r.o.

Základní umělecká škola Krnov
výtvarný obor
Revoluční 18, 79401 Krnov
telefon: 554611030
www.zuskrnov.cz
info@zuskrnov.cz

*Děkuji Městu Krnov za veřejnou
finanční podporu, bez níž by bylo
vydání sborníku velmi obtížné.
Vážím si a oceňuji významnou
pedagogickou práci manželů
Ivany a Ladislava Steininggerových,
kteří obětavě a s vysokou odborností
rozvíjejí již po dvě desetiletí
naše žáky v oblasti výtvarného umění
a zároveň tak nemalou měrou přispívají
k dobrému povědomí školy a kultury
Krnova.
Mgr. Kamil Trávníček,
ředitel ZUŠ Krnov.*

Zamyšlení nad dvacetiletím výtvarného oboru
Základní umělecké školy v Krnově by vlastně
mělo směřovat někam do doby, kdy se píše
šedesátá léta minulého století. Je září roku 1965
a tehdejší Lidová škola umění v Krnově byla
rozšířena o výtvarný obor, jehož zakladatelem
se stal pan Jiří Záviš. Nové výtvarné učebny
byly zřízeny v budově muzea na Revoluční
ulici. Léta plynula pod vedením této výjimečné
výtvarné osobnosti, obor vzkvátal, rozvíjel
se a oprávněně se chlubil výstavami, děti
získávaly četná domácí i mezinárodní ocenění.
1983/1984, výtvarný obor byl přestěhován
do nových učeben školní družiny na Dvořákově
okruhu 21.

1990/1991, z výtvarného oboru po dlouhých
letech odchází na zasloužený odpočinek pan
Jiří Záviš a na jeho místo nastupuje bývalý
Závišův odchovanec, pan Drahošlav Malovaný.
1993, po dvouletém působení přechází
výtvarný obor pod hlavičku soukromé základní
umělecké školy.

1994, na žádost tehdejší ředitelky ZUŠ, paní
Jiřiny Fulnekové, otevíráme přibližně po roce
opět výtvarný obor v prostorách na Revoluční
ulici, nabýváme neobvyklou zkušenost,
nakupujeme vše od začátku – tužky, nůžky,
gumy, štětce...!

1995/1996, výtvarný obor v druhém
roce existence navštěvuje téměř 40 žáků,
zaměřujeme se na malbu, kresbu, nekonvenční
výtvarné techniky a postupy. Všechny
práce představujeme na výstavě v nově
zpřístupněném půdním prostoru, který přiléhá
k výtvarné učebně, výstava v nevšedně
vyzdobené půdě byla nazvána Trám!
Následoval Trám 97, Trám 98.

Pro popularitu a velkou oblibu Trámu nebylo
daleko k myšlence využívat tyto krásné
a neobyčejné půdní prostory k celoročnímu
výtvarnému působení, a tak se počáteční sen
stal skutečností.

1998/1999, získali jsme nové prostory, půdní
vestavbou vznikl nádherný ateliér, který byl
výzvou k další výtvarné práci. Postupně jsme
ateliér zařizovali, vybavovali novými stoly,
lavicemi, hrnčířským kruhem nebo keramickou
pecí.

Ateliér Trám začal naplno žít, rozvíjet se...

Za dlouhá léta jsme se s žáky účastnili desítek
národních i mezinárodních soutěží a přehlídek

dětského výtvarného projevu, získávali mnohá
významná ocenění, která byla povzbuzením
nejen pro děti, ale i oceněním našeho
pedagogického úsilí.

2002/2003, žáci se chystali na výstavu
s názvem Staré řecké báje a pověsti. Zajímavou
se stala tím, že byla poprvé uspořádána jako
mezinárodní a kromě krnovské ZUŠ se jí
zúčastnily i ZUŠ Lanškroun, ZUŠ Minsk –
Mazowiecki (Polsko) a ZUŠ Mažeikiai (Litva).
Od této chvíle náš výtvarný obor váže přátelství
k těmto uměleckým školám. Společně pak
následoval úspěšný výtvarný projekt nazvaný
Moje jméno – 2005.

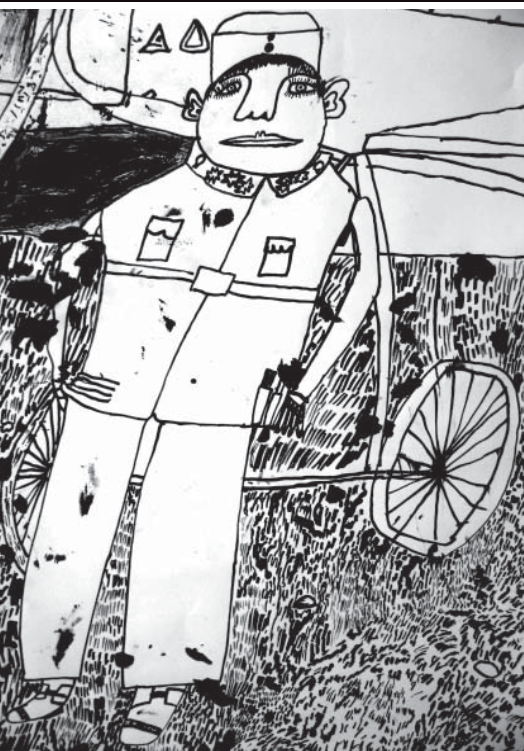
Metodu práce na výtvarných řadách
a projektech jsme si s dětmi velmi oblíbili,
přináší nám společnou radost z hlubšího
poznání jednotlivých souvislostí tématu:
Duhová kulička – 2002, Bejvávalo aneb za
starých časů – 2004, Stroje a strojky – 2005,
Otisky mého já – 2006, Příběhy, na které svítilo
slunce – 2008, Z očí do očí – 2010, Boty přítel
člověka – 2012, Z polí luk a strání – 2013
a poslední projekt Škola, základ života – 2014.
V dnešní technikou přesycené době jsme
školou, která významně rozvíjí fantazii
a tvořivost dětí.

Jsmo dílnou, která se snad stane dobrým
základem jejich života.

listopad 2014, Ladislav Steiningger

Výtvarným projektem jsme se s dětmi vrátili o mnohá desetiletí zpět.

Prohlíželi jsme si zašlá svatební oznámení a podobenky našich prarodičů. Udivovaly nás fotografie švarných mládenců doby rakouského mocnářství. Zkoumali jsme staré pohlednice. Úsměv vzbuzovaly vetché fotografie krnovského náměstí s jezdeckou sochou císařpána nebo letitá školní vysvědčení či dopisy našich předků. To vše byly tajemné příběhy, které jsme společně odkrývali. V dětských myslích se probouzela doba, kterou odvál čas. Rodily se kresebné, grafické a malířské kolekce portrétů, či kolekce pradávných zákoutí Krnova a jejich dávno zmizelých obyvatel.

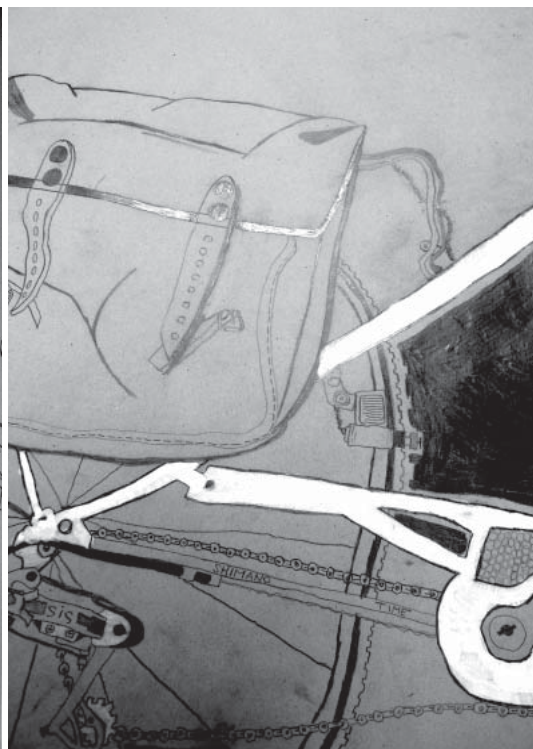
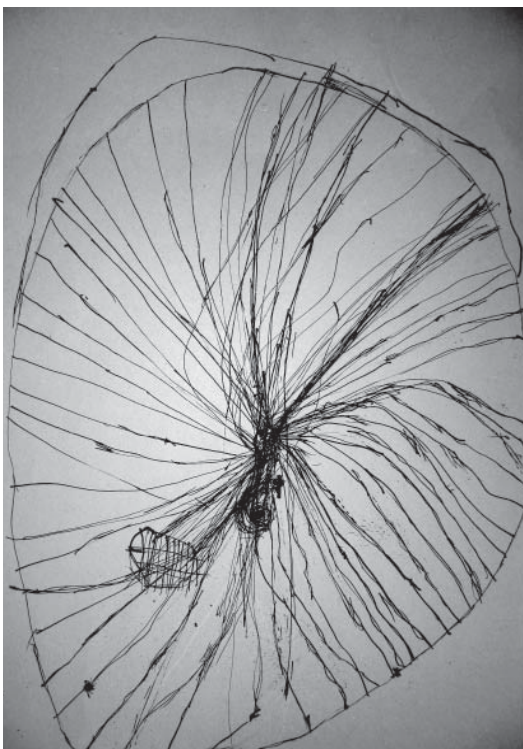
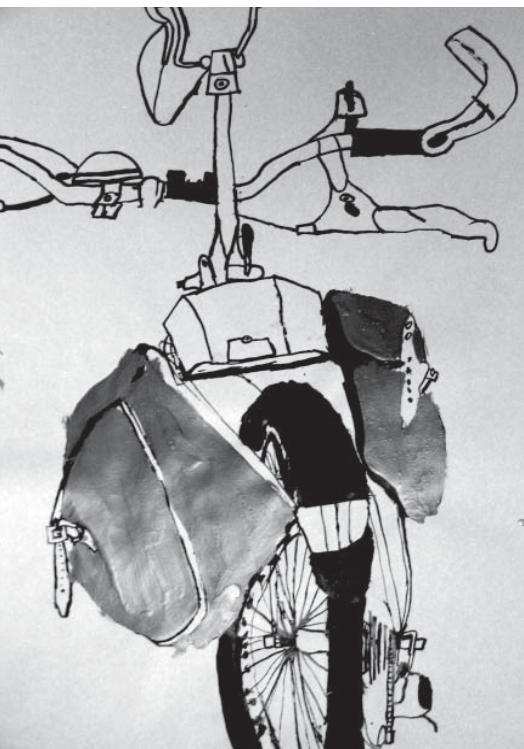
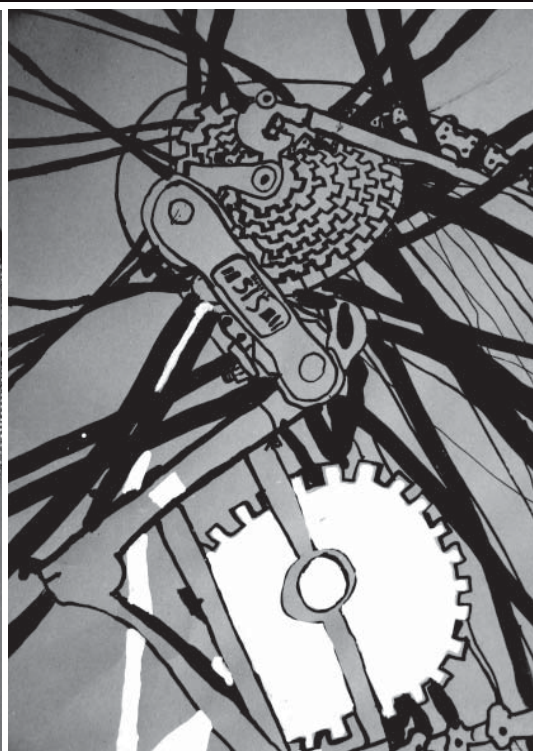

Řekni mi proč?

Proč se kolo točí? Proč staré hodinky tikají? Jak stroj funguje?

Tyto a různé jiné otázky jsme si kladli během zkoumání roztodivných zařízení, prapodivných strojů a stroječků, budíků, hodinek a mašinek. Jejich koleček, zubů, zoubků, páček, převodů a neuvěřitelných „heblátek“. Tu kluci do výtvarky přinesli starý spalovací motorek. Vrtule se točí, píst běhá nahoru a dolů. To bylo užaslých pohledů! Jindy náš zájem vzbuzovaly staré masomlýnky, kráječe i kávomlýnky. A jízdní kolo s brašnami, panečku, to je ale stroj!

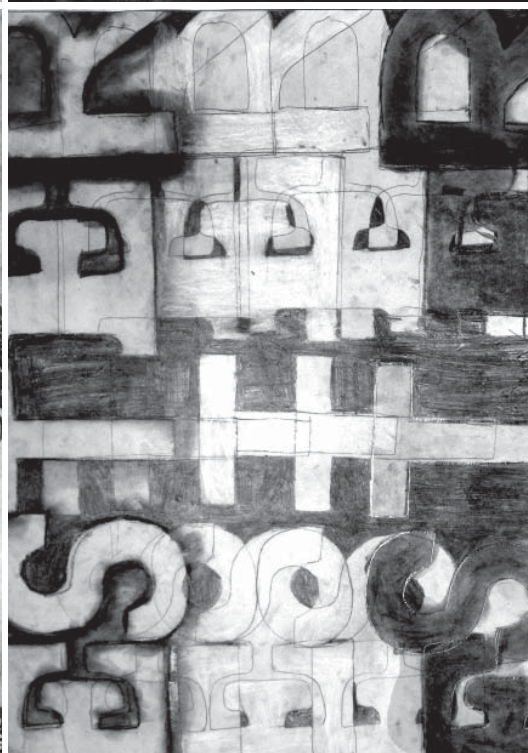
Stroje a strojky byly náplní našich badatelských výprav a jejich následných ztvárnění v kresbách, malbách a linorytech.

Klára, Jana, Ester, Anna? Jirka, Pavel, Matěj, Jan?

Přátelé z litevské Základní umělecké školy v Mažeikiai nám počátkem října roku 2004 poslali dlouho očekávaný e-mail: téma 3. mezinárodního setkání uměleckých škol zní – Moje jméno. K tématu následovalo vysvětlení. Přicházíme na svět, jméno nám obvykle přisuzují rodiče. Jméno je první, co o člověku víme. Tak začaly hodiny strávené hledáním, nalézáním motivů, nalézáním forem vyjádření. Počáteční rozpaky pominuly a začala se rodit díla vpravdě umělecká. Rytí do klovatiny, řezání a lepení šablon písmen komponovaných do jmen, dokreslování tužkou, tuší, pastelem. Děti tiskly šablony písmen – vznikala zajímavá řešení monotypem, jindy jsme šablony prořezávali a prořezané prostory – prázdno – vyplňovali nitěmi a drátky. Ateliér Trám voněl voskem, voskovou batikou. A v zimě jsme školní ateliér vyměnili za nebe a školní dvůr. Výtvarným náradím se stal čerstvý, kyprý, zářivě bílý sníh a barevný malířský pigment. Nástrojem ruce, nohy a chuť si hrát. Výsledky našich mrazivých prací byly úctyhodné mnohametrové nápisy jmen vyšlapané do sněhu a vysypané práškovým pigmentem. Hledali jsme, zkoušeli a nalézali odpovědi na téma, kdo jsme, jací jsme a kým jsme?

Jane, Matěji, Pavle, Jirko, Anno, Ester, Jano, Kláro?

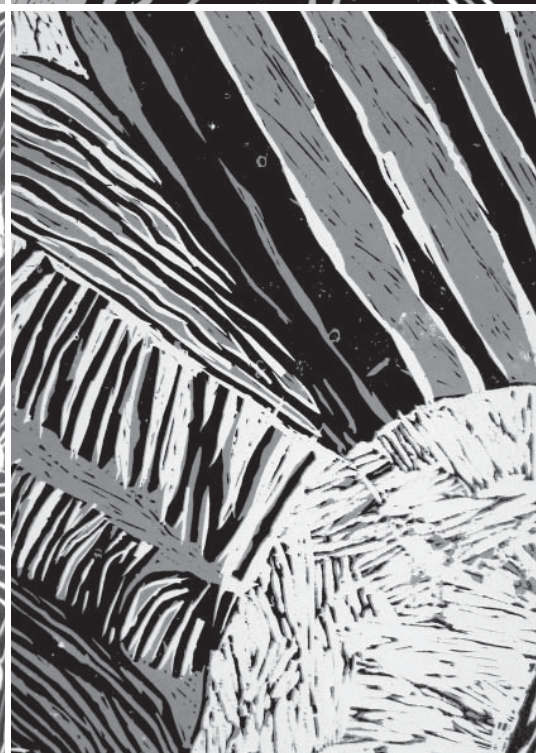
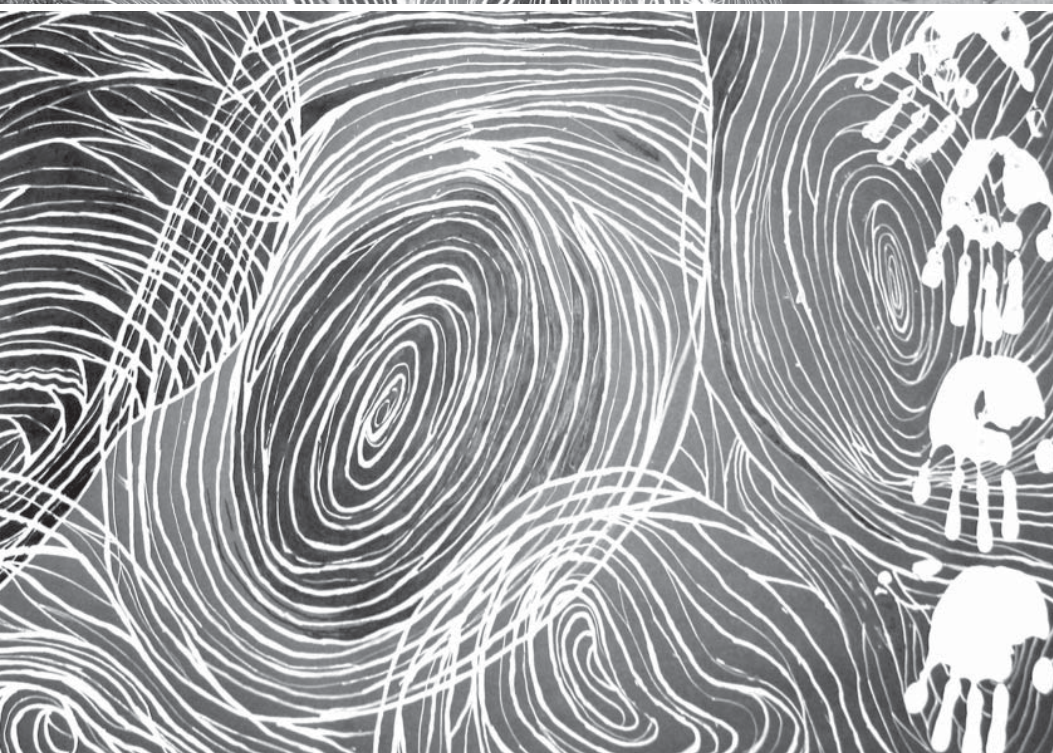
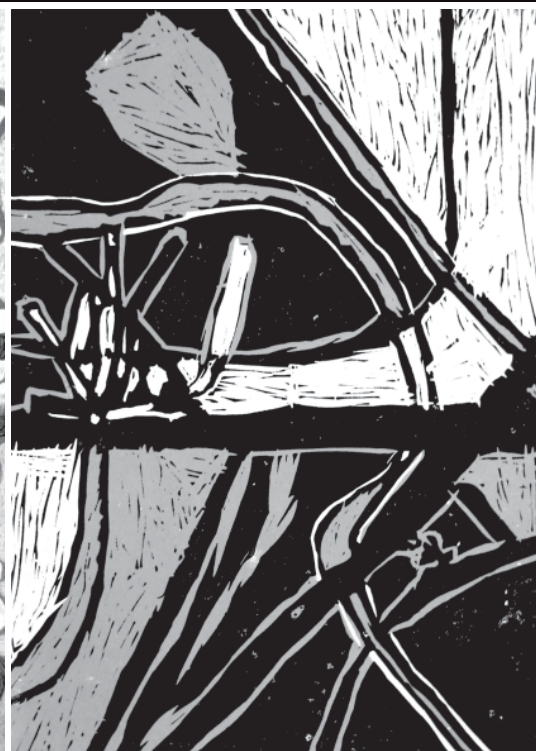
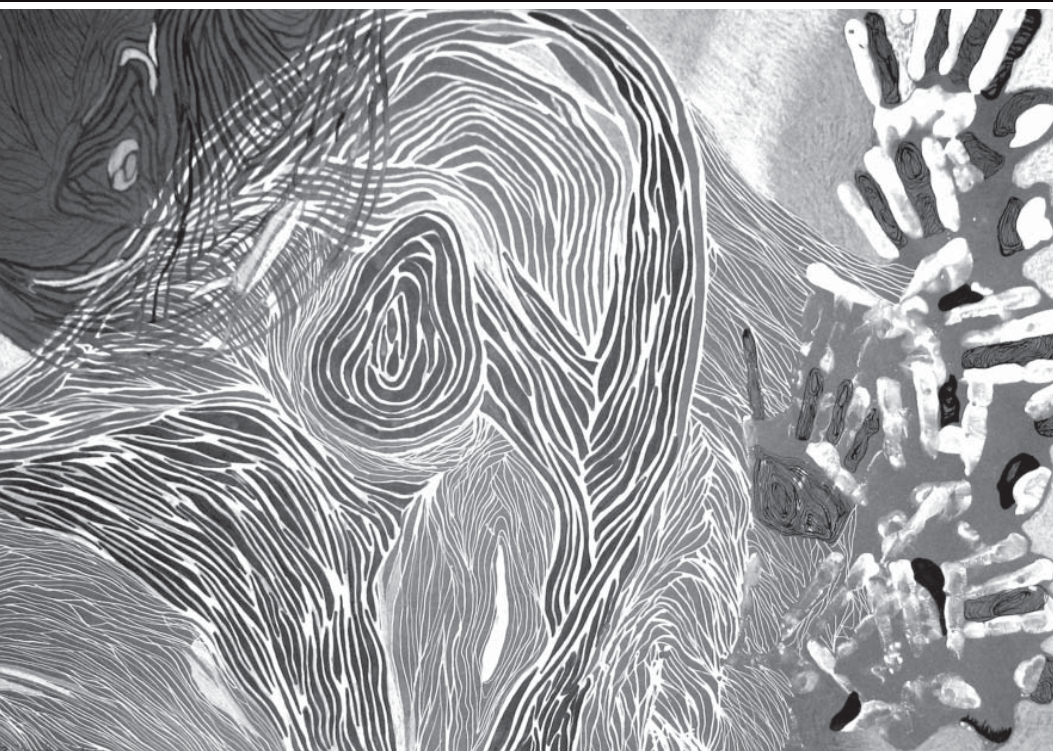
O daktyloskopii.

„Daktyloskopie je charakterizována jako nauka o obrazcích papilárních linií vytvořených na vnitřní straně článků prstů, na dlaních a na prstech nohou a chodidlech“. Tolik úvodem k tématu.

Jak to vše začalo? Vytvářeli jsme tisky, stisky a otisky. Nejenom rukou, dlaní, prstů, ale i nohou. Barvami, pigmenty, tužkami a rydélky. Byla to nevídaná zábava. Hleděli jsme na naše výtvořky. Co to je za čáry, čárky a čárečky? Tyto podivné kresby patří mně? To mám na rukou? Lupou po vzoru detektivů jsme naše papilární linie zvětšovali. Pětkrát, desetkrát, ba i třicetkrát, abychom se dobrali obrazu nepodobnému otisku mého já.

Rodily se meandry řek, staletími prorytá horstva nebo sopečnými vulkány zjizvené krajiny. Tak všelijak jsme sebe nalézali v otiscích. Kombinovali jsme kresbu bílou tuší na černém podkladu, jindy jsme hledali řešení v barevných linorytech a velkoformátových malbách. A na závěr jsme si jen tak stoupli do sádry. Výsledkem byl otisk naší stopy.

Otisky našeho já...

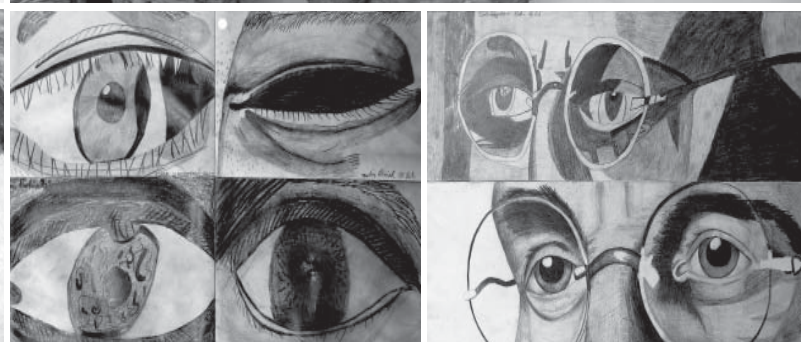
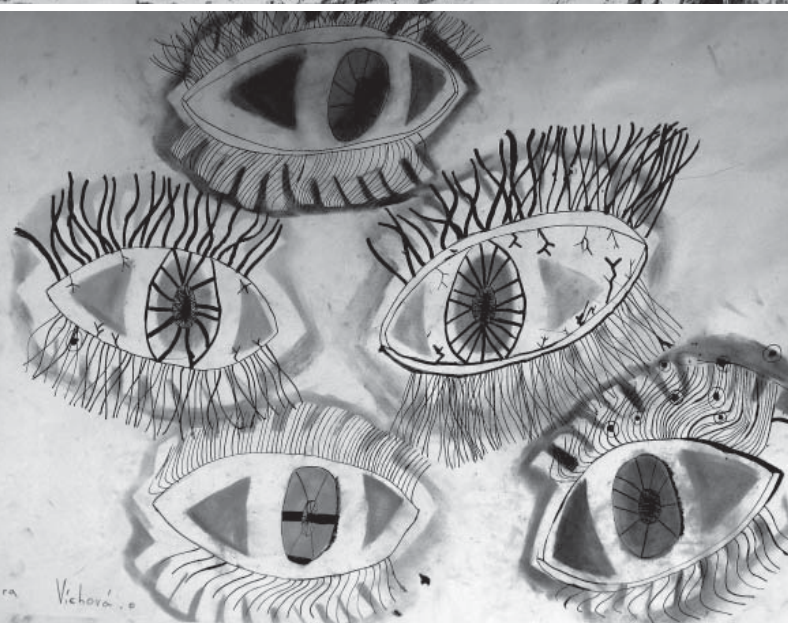
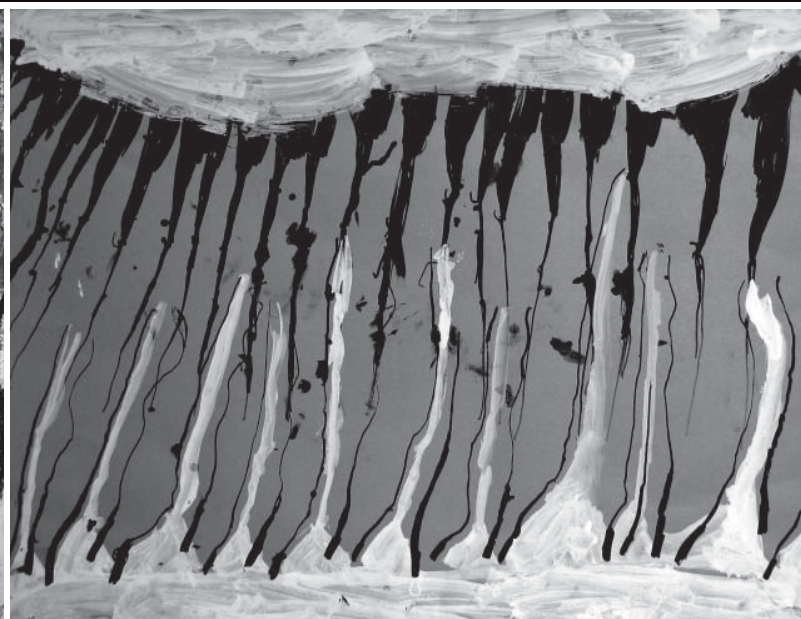
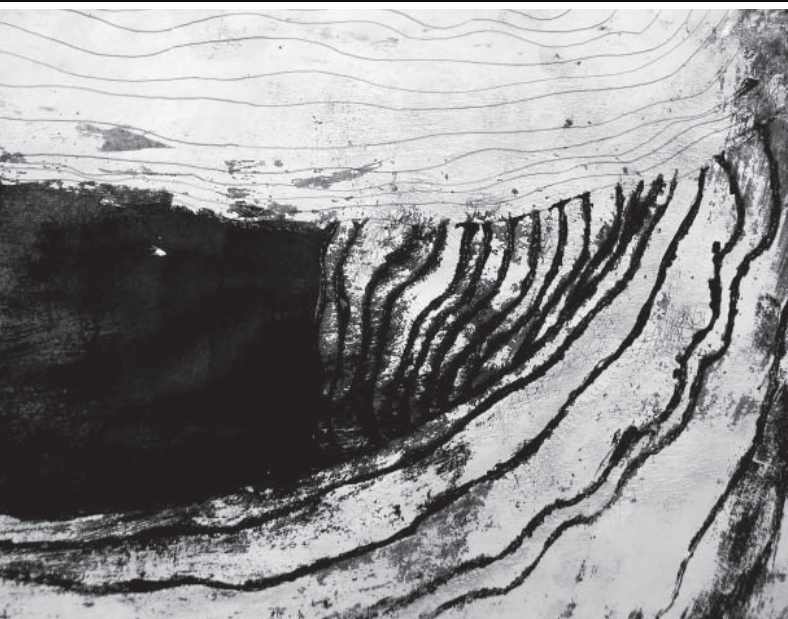

Dívej se na mě... Dívej se mi do očí... Vidiš to ? Zamrkej ! Otevři a zavři oči !

Na podobné otázky hledaly děti ve svých výtvarných pracích odpovědi. Zrcátky se dívaly do očí svých, očí kamarádů, sledovaly kolik tajemství skrývá duhovka, jak je barevná, kolik má žilek a vlasečnic.

Mrknutí okem, oka – mžik, mrkání na sebe, na souseda, přivírání, otevírání a zavírání očí bylo dalším mnohdy humorným dobrodružstvím, které děti ztvárňovaly ve velkoformátových kresbách tuší, tužkou doplněnou bílou barvou.

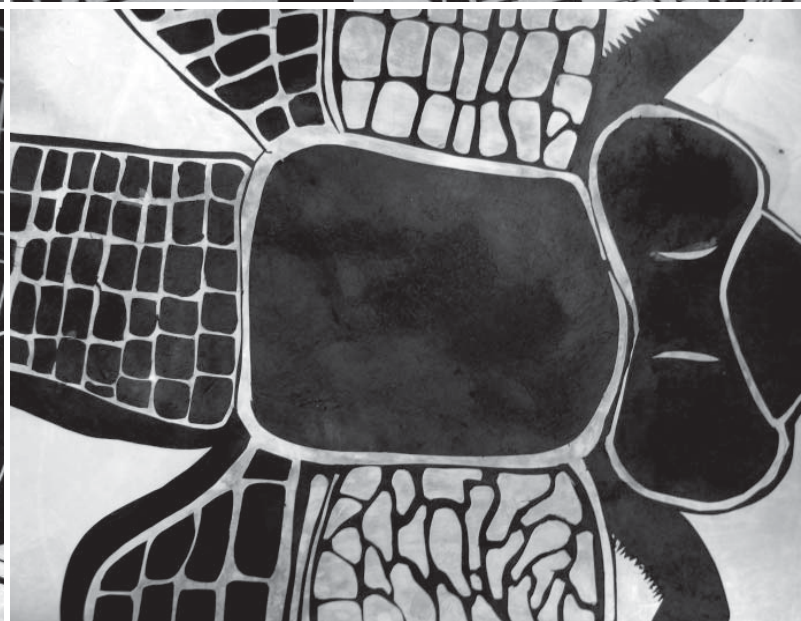
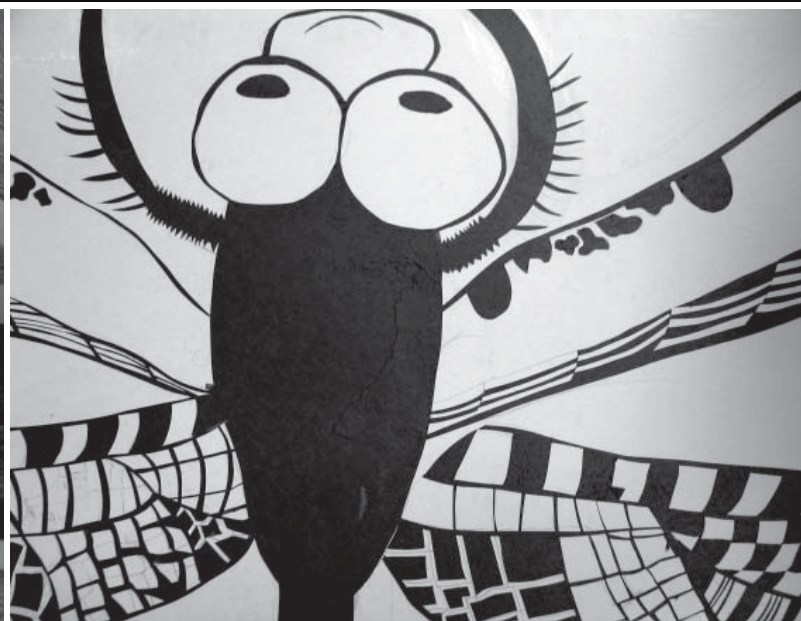
Touto výtvarnou řadou jsme společně podkryli dětskému světu pestrost netradičních výtvarných postupů od barevného linorytu, kresby, kombinovaných technik, batiky, papírorytu a keramiky...

z polí, luk a strání /2013/ ateliér trám

Název výtvarného projektu dětí voněl létem, sluncem, vodou, vánkem, květinami ...

Slyšíme bzučení včel, letmo zahlédneme motýla a nad hladinou rybníka se zaleskne ocelově stříbrná vážka. Pozorujeme stavbu jejího křídla, pletivo tenkých žilek a vláken. Tato pozorování dětí převáděly kresbou, malbou, grafikou. Vymýšleli jsme si zcela netradiční přístupy na základě již známé a ověřené techniky papířorytu, pod rukama dětí se zrodil jakýsi světový unikát, papírové sgrafito, ve kterém vznikaly monumentální zvětšeniny brouků, motýlů i jiných příslušníků hmyzí říše. Svazek pšeničných klasů se stal zdrojem dalšího poznávání ve výtvarné řadě obilí. Práce dětí, které výtvarný obor předkládal ke zhlédnutí, byly dokladem hledání a objevování tam, kde se cítíme nejlépe. V přírodě, na louce, v polích a stráních...

ATELIÉR TRÁM

/2012/ boty, přítel člověka

Kamarádíme se s vámi od rána do večera, od pondělka do neděle, od ledna do prosince. Ráno – šup do teploučkých bačkůrek, pak měkkých botek polobotek a hurá do školy, práce, či jen tak toulat se procházkou... Děti se seznamovaly s tím, co tak důvěrně znají, s botami, botkami, kečkami, šímami, nazouváky, ťapkami, válenkami, pantoflemi, cvičkami, škorněmi, bufnami, škrpály, sandály, žabkami, střevíčky, trepkami, gumáky, faldovkami, papučemi, kanadami, prostě obuví. Vzali jsme to pěkně od podlahy nebo od podrážky?

Tak si děti všimaly těchto pozoruhodností. Podrážky kreslily, vytvářely barevné linoryty, monotypy... Zavaž si tkaničky, šňůrky, šněrovadla! Pro mnohé malé děti nadlidský úkol, pro dospělé běžná bezvýznamná každodenní rutina.

Ale víte, jak taková tkanička vypadá? Kolik má barev, vzorů, záhybů, kudrlinek, kolik skrývá tajemství? Rodily se příběhy tkaniček – otisky, protisky, detaily struktur, vzorů, kliček a smyček našich tkaniček. Kolik nových modelů bot, tvarů a barev vznikalo pod rukama dětí! Byl to úžasný příběh, který záviděl nejen jeden módní návrhář.

z činností dětí

ateliér trám

Výtvarný obor je součástí víceoborové Základní umělecké školy v Krnově. Žáky vyučují výtvarní pedagogové Ivana a Ladislav Steiningerovi v ateliéru Trám. Výuka je určena dětem se zájmem o výtvarnou tvorbu a nabízí základy výtvarného vzdělání. Podporuje výtvarné vnímání, myšlení, estetické cítění a tvořivost. Vzdělávací obsah je realizován praktickými činnostmi, ale i částí teoretickou.

Jednotlivé složky výtvarného vzdělávání:

plošná tvorba /kresba, malba, grafika/ - prostorová tvorba /práce s keramickou hlinou, sádkou a jinými materiály.../

volná tvorba /práce s netradičními materiály, předměty, prostředím, instalace .../

Struktura studia:

přípravné studium - je určeno pro žáky od 5 let, je 1- 2leté

základní studium I. stupně – je určeno pro žáky od 7 let, je 7leté

základní studium II. stupně – je určeno pro žáky od 14 let, je 4leté

Studenty se zájmem o studium na středních školách s výtvarným zaměřením připravujeme k talentovým zkouškám.

Žáci navštěvují výuku jedenkrát týdně, lekce zahrnuje 3 vyučovací hodiny. Vyučovací skupiny jsou maximálně 15 členné.

